

Kastje aan broekriem vergroot bewegingsvrijheid

Nicolien van Oeveren is begeleider en werkt bij een woonlocatie in Veenendaal. Daar woont Richard. Hij knoopt elke dag een kastje aan zijn broekriem. Deze valdetector geeft een signaal af aan het alarmsysteem zodra het de grond raakt. En dat gebeurt regelmatig, als hij een epileptische aanval krijgt. “Wij krijgen dan een melding op de pieper en weten dat we in actie moeten komen,” vertelt Nicolien.

“Richard heeft zeer zware aanvallen. Daar moet iemand bij zijn, om te voorkomen dat het hem fataal wordt. Richard heeft altijd een magneet bij zich, ook aan zijn broekriem en een naast zijn bed. Met die magneet gaan we dan over het gebied op de borst waar een kastje onder de huid zit. Dat geeft stroomstootjes af naar zijn hersenen. Die stroomstootjes gaan vervolgens langs zijn stembanden. Als hij kucht, dan weten wij dat het signaal doorkomt.”

Zelfstandiger

Sinds twee jaar woont Richard bij InteraktContour. Daarvoor woonde hij nog bij zijn ouders, die beide op hoge leeftijd

zijn. “Dankzij de valdetector durfde hij deze stap ook aan. Hij heeft geen stress meer dat niemand hem vindt tijdens een aanval. Hij weet: als ik val, dan krijgen zij een seintje en zijn ze snel bij mij.”

Wens

Het zou mooi zijn als de valdetector ook buiten zou werken, vindt Nicolien. “Richard gaat alleen op stap met iemand die hij vertrouwt zoals zijn broer, ouders of iemand van de begeleiding. Dat is nu nog nodig.” Zolang de detector buiten nog niet werkt, bouwen ze de veiligheid dus ‘old school’ in. “Als Richard op de fiets naar zijn werk gaat, dan belt hij bij

aankomst en vertrek. Dan weten wij of zijn collega’s dat hij er binnen 10 minuten moet zijn.”

Onbetaalbaar

Nicolien: “Sinds het gebruik van de valdetectie is het niet meer voorgekomen dat de ambulance moest uitrukken. In huis vergroot het zijn bewegingsvrijheid. Het apparaatje levert een gevoel van veiligheid, dat onbetaalbaar is.” ●